

Univerzita Karlova v Praze, 1. Lékařská fakulta
Klinika dětského a dorostového lékařství
Laboratoř pro studium mitochondriálních poruch
Ke Karlovu 2, 128 08 Praha 2
Tel./ Fax: + 420 22496 7099

Posudek školitele

Mgr. Nina Ondrušková, pracuje jako postgraduální studentka v oboru biochemie a patobiochemie v Laboratoři pro studium mitochondriálních poruch při Klinice dětského a dorostového lékařství 1. LF UK v Praze od roku 2010. Plynule navázala na období, kdy na našem pracovišti vypracovala a úspěšně obhájila svoji diplomovou práci.

Po celou dobu svého působení v naší laboratoři se věnovala problematice patologických mechanismů dědičných poruch glykosylace a i studiu propojení glykosylace jako postranlační modifikace s dalšími metabolickými a neurodegenerativními onemocněními.

Během celého období se podílela na rozvíjení a zavádění do praktického použití širokého spektra laboratorních metod, zejména imunoelektroforetických metod a fluorescenčních funkčních metod ke studiu ultrastruktury a morfologie organel buněk v liniích fibroblastů od pacientů se vzácnými typy dědičných poruch glykosylace. Při řešení cílů disertační práce Mgr. Ondrušková prokázala samostatnost, tvůrčí přístup i schopnost získané výsledky interpretovat.

V rámci postgraduálního studia absolvovala Mgr. Ondrušková řadu praktických i teoretických kurzů pořádaných v ČR i v zahraničí. Celou řadu svých původních výsledků prezentovala na mezinárodních symposiích s glykosylační problematikou

O významném přínosu Mgr. Niny Ondruškové pro naši laboratoř svědčí nejen účast na řadě našich grantových projektů včetně mezinárodních, ale i vlastní výsledky její vědecké práce publikované v odborných časopisech (celkem 8), jejichž souhrnný impakt faktor činí 37,38 a které jsou součástí předkládané disertační práce.

Mezi klíčové výsledky Mgr. Ondruškové patří precizní zavedení do praxe analýzy apolipoproteinu C-III jako markeru primárních i sekundárních poruch biosyntézy O-glykoproteinů. Významně přispěla k identifikaci a charakterizaci několika nedávno popsanych

nebo zcela nových typů poruch glykosylace jako jsou např. Man1B1-CDG, RFT1-CDG, PGM1-CDG a Nogo-B-CDG.

Domnívám se, že cíle, které si Mgr. Ondrušková ve své dizertaci vytyčila, byly beze zbytku splněny. Doporučuji, aby doktorská dizertační práce Mgr. Niny Ondruškové s názvem „Studium dědičných poruch glykosylace na biochemické a molekulární úrovni“ byla přijata k obhajobě.

V Praze dne 20.4.2016

RNDr. Hana Hansíková, CSc

Klinika dětského a dorostového lékařství 1.LF UK